

Zacznijmy od przedstawienia i ponumerowania wypowiedzi wszystkich bohaterów zadania:

Ania - A	Bolek - B	Mania - M	Witek - W
1. To nie ja.	1. To nie ja.	1. To nie ja.	1. To nie ja.
2. Witek nie wie, kto rozbił.	2. Nie rozmawiam z Manią.	2. To zrobiła Ania.	2. To zrobiła Mania.
3. Mania wie, kto rozbił szybę.	3. To zrobił Witek.	3. Bolek ciągle ze mną gadał.	3. Bolek kłamie, że to ja.

Zauważmy teraz, że stwierdzenia **W1** oraz **W3** są tej samej prawdziwości, tzn. oba są prawdziwe, albo oba fałszywe. Skoro jednak każdy bohater udzielił tylko jednej odpowiedzi fałszywej, oznacza to, że **W1** oraz **W3** są **prawdziwe**, a **W2** – **fałszywe**. To nie Witek wybił szybę. Wynika z tego, że wypowiedź **B3** jest **fałszywa**, czyli **B1** oraz **B2** są **prawdziwe**. Bolek także jest niewinny, a w dodatku dowiadujemy się, że nie rozmawia z Manią, co pozwala nam zakwalifikować wypowiedziane przez nią zdanie **M3** jako **fałszywe**. To znaczy, że dwa pozostałe – **M1** i **M2** są **prawdziwe**. Wobec tego Mania nie stłukła szyby, a w dodatku słusznie oskarża Anię. Czy takie oskarżenie faktycznie godzi się z wypowiedziami Ani? Zauważmy, że tak, gdyż wówczas **A1** jest **fałszywe**, a zarówno **A2**, jak i **A3** – **prawdziwe**. W takim wypadku rzeczywiście, zgodnie z treścią zadania, od każdej osoby usłyszeliśmy dwa zdania prawdziwe i jedno nieprawdziwe. Tak więc to **ANIA** jest winna całemu zamieszaniu i to ona stłukła szybę. Śledztwo zostało zakończone sukcesem 😊!